

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/22/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6718010289
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kvietok
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6718010289.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kvietka a sudcov JUDr. Martina Ľuptáka, PhD. MBA a JUDr. Mária Šuleja, na verejnom zasadnutí dňa 20. októbra 2022 v trestnej veci obžalovaného Q. E., stíhaného za prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T/60/2018 zo dňa 25.10.2021, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného Q. E. **z a m i e t a .**

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp.zn. 4T/60/2018 zo dňa 25.10.2021 bol obžalovaný Q. E. uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák., a to za skutok, ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že dňa XX.XX.XXXX v čase okolo XX.XX h vo T., v pravom jazdnom pruhu mestskej cestnej komunikácie v úseku ulice T.G.Z. od križovatky hotela S. smerom na autobusovú stanicu T., v osobnom motorovom vozidle N. U., ev. č. TN XXXDU fyzicky napadol A. Z. tak, že po tom ako vybrzdovaním na osobnom motorovom vozidle prinútil menovanú zastaviť jej motorové vozidlo, následne otvoril dvere na jej vozidle, kde po vzájomnej slovnej výmene a výzve A. Z. nech ju nechá, chcela zavrieť dvere na svojom motorovom vozidle, na čo jej Q. E. dvere vytrhol z ruky, následkom čoho jej zlomil nechty na ľavej ruke, následne ju pri tom sedela na mieste vodiča kolenom kopol do ľavého boku a päťou uderil do oblasti tváre na ľavé líce pod okom, následkom čoho jej začala tiecť krv z nosa, čím spôsobil A. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvalé bytom T. nad D., A. M. XXX/XX zranenia - pomliaždenie ľavej časti tváre a nosa ľahšieho stupňa a pomliaždenie brušnej steny vľavo ľahšieho stupňa, ktoré si vyžiadali dobu liečenia a práceneschopnosti v trvaní 14 dní.

Za túto trestnú činnosť mu okresný súd uložil podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 1 Tr. zák., § 37 písm. h), m) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. okresný súd zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. okresný súd uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenú A. Z. škodu vo výške 274,- Eur. Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. súd poškodenú A. Z. so zvyškom jej nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. okresný súd uložil taktiež obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému Sociálnej poisťovni, Bratislava škodu vo výške 222,50 Eur a poškodenému Dôvera zdravotná poisťovňa, a.s. Bratislava, škodu vo výške 33,70 Eur. Zároveň okresný súd uložil podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému INTA, s.r.o. Trenčín, škodu vo výške 116,- Eur.

Proti tomuto rozsudku podal včas, ako osoba oprávnená, odvolanie obžalovaný, v ktorom uviedol, že odvolanie smeruje proti výroku o vine a o treste, a tiež proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo, a to z dôvodov podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), c), d), e) Tr. por. Uviedol, že uznanie viny súdom prvého stupňa u obžalovaného bolo prevedené bez starostlivého vyhodnotenia všetkých skutočností svedčiacich v prospech obžalovaného tak, ako to majú namysli základné zásady trestného konania v

ust. § 2 Tr. por. Dôkazná situácia ohľadne príčin, priebehu a okolností skutku (pracovného úrazu) v obžalobe a v napadnutom rozsudku bola a je od začiatku trestného stíhania veľmi sporná a pochybná, s mnohými vzájomnými a vnútornými rozpormi v rámci jednotlivých dôkazov. Súd nesprávne interpretoval a hodnotil viaceré vykonané dôkazy a dospel preto k nesprávnym právnym záverom vo všetkých výrokoch napadnutého rozsudku. Medzi opismi skutkového úrazového deja zo strany obvineného a poškodenej boli výrazné rozdiely a disproporcie. Q. E. ako obvinený poskytol v zásade konzistentnú nemennú verziu priebehu skutkového deja. Pripustil, že v rozhodnej dobe mal nezhodu s inou vodičkou, ktorá na neho počas jazdy opakovane trúbila jej vozidlom a ukazovala mu rôzne ostentatívne a hanlivé gestá. Došlo medzi nimi k verbálnemu konfliktu, pri ktorom si vzájomne vymieňali slovné výčitky a výhrady ako účastníci cestnej premávky. Obvinený mal za to, že udalosť bola ukončená tým, že prudšie buchol dvere na strane vodiča vozidla poškodenej a odišiel. Pripustil, že pri manipulácii s dverami na vozidle poškodenej mohol týmito dverami neúmyselne zasiahnuť poškodenú. Skratovité a neuvážené konanie obžalovaného mrzí a aj touto cestou sa poškodenej ospravedľuje. Poukázal na to, že predložil konajúcejmu súdu podanie zo dňa 08.07.2019, v ktorom navrhol obžalobu odmietnuť a mimo iného navrhol vykonať ďalšie úkony. Poukázal tiež na to, že A. Z. dňa XX.XX.XXXX o XX.XX hod. sa dostavila na OO PZ T. za účelom podania oznámenia v podozrení z priestupu proti občianskemu spolunažívaniu. V obsahu tohto oznámenia uviedla, že toho dňa v čase o XX.XX hod. počas jazdy na firemnom aute N. U. mala nedorozumenie s vodičom iného vozidla, ktorý podľa nej jazdil riskantne, a preto na neho zatrubila. Tento vodič zastal s vozidlom na komunikácii vedúcej k autobusovej stanici a preto musela zastať s vozidlom aj ona. Ďalej vodič pristúpil k jej vozidlu, prebehla medzi nimi vzájomná komunikácia, vodičovi povedala, či má zavolať políciu, potom chcela zavrieť dvere, vodič jej toto nedovolil, dvere jej mal vytrhnúť z ruky, následne ju mal kolenom kopnúť do oblasti ľavého boku ako sedela vo vozidle a tiež ju mal päšťou udrieť do oblasti tváre, presnejšie na ľavé líce pod okom, v dôsledku čoho jej mala začať tiecť krv z nosa. Po tomto mal vodič zabuchnúť dvere na jej aute a odísť. Oznamovateľka k oznámeniu predložila aj lekársku správu. Dňa 07.02.2018 sa A. Z. opätovne dostavila na OO PZ Zvolen s tvrdením, že v súvislosti s konfliktom z 31.01.2018 je práceneschopná, má viacero zranení v oblasti tváre, ku ktorým prikladá aj lekárske potvrdenie, nemôže chodiť do práce a predpokladaná doba jej liečby bude podľa vyjadrenia lekára v dobe od 10 do 14 dní. Dňa 16.02.2018 sa poškodená opätovne dostavila na OO PZ Zvolen s tvrdením, že jej bolo zistené nové zranenie, a to poškodenie chrupavky nosa, v dôsledku ktorého sa jej predĺžila doba PN, ktorá k uvedenému dňu činí 16 dní a táto doba jej stále plynie. V prípravnom konaní poškodená pri výsluchu dňa 20.03.2018 vypovedala, že registrovala neznámeho vodiča jazdiaceho podľa nej nedisciplinovane, preto keď na semafore naskočila zelená, tak na neho zatrubila a on sa s vozidlom pohol a ona išla za ním. Na komunikácii smerom na autobusovú zastávku ju uvedený vodič obehol, potom zastavil a ona zastavila auto za ním. Prišiel k jej vozidlu, prebehla medzi nimi komunikácia, chytila dvere na strane vodiča s tým, že ich zatvorí, neznámy vodič jej mal tieto dvere vydrapiť, mal pristúpiť k nej a kopnúť ju kolenom do boku a päšťou ju udrieť jedenkrát do ľavej stany tváre pod okom na nos, na čo jej začala tiecť krv. Do minúty stála za ňou policajná dodávka, pričom policajtovi rozpovedala, čo sa jej stalo, medzičasom k nim prišli ďalšie dve policajné autá a zistili, komu toto auto vedené neznámym vodičom patrí, ukázali jej fotografiu, na ktorej spoznala toho chlapa - vodiča. Dodala, že na CT vyšetrení bolo zistené, že mala zlomené chrupavky na nose, preto ju to tak bolelo. Tvrдила, že na PN bola v dobe od 01.02.2018 - 26.02.2018, pričom vykonáva funkciu obchodnej zástupkyne firmy, denne sa stretáva s ľuďmi a s monoklom na tvári to nebolo možné, zo začiatku mala veľký opuch, cez ktorý nevidela na ľavé oko, teda bolo vylúčené pracovať v takom stave. Vo výpovedi na hlavnom pojednávaní konanom dňa 07.08.2019 A. Z. mimo iného uviedla, že obvinený ju mal vytlačiť vozidlom ku krajnici k obrubníku. Po verbálnej výmene názoru ohľadne spôsobu jazdy mal obvinený vytrhnúť dvere, následne jej mal "drbnúť" päšťou do tváre a kopnúť ju do ľavého boku v oblasti brucha. Ohľadne zranení tvrdila, že od všeobecného lekára Z.. C. bola odoslaná na odborné vyšetrenie na krčné, podrobila sa CT vyšetreniu, pričom Z.. F. jej povedala, že je to faktúra nosových kostí. Dodala, že v roku 2009 absolvovala v Banskej Bystrici operáciu - vybratie polypov z nosa a prítomnosť takýchto polypov bola zistená aj pri CT vyšetrení v roku 2018. Tiež uviedla, že deviácia nosového septa starého dáta (nepriechodnosť nosovej prekážky) nemá súvis so žalovaným skutkom. Ako dôvod, prečo nepokračovala v jazde, keď pred ňou zastalo vozidlo vedené obvineným uviedla, že je to frekventovaná cesta, konanie obvineného bolo náhle a ona takýto spôsob preto neriešila. Ohľadne rozporov týkajúcich sa priebehu tvrdeného napadnutia poškodená uviedla, že si myslí, že ju najskôr udel a potom ju kopol, ale bola v šoku, s určitosťou to potvrdiť nemôže. Obžalovaný tiež poukázal na to, že v konaní bolo zistené, že priateľom (partnerom) A. Z. je Bc. Q. S., príslušník policajného zboru pracujúci na operačnom stredisku v C. C. pre okres Žiar nad Hronom. Menovaný vypovedal, že v deň udalosti nepracoval, po udalosti mu poškodená volala a on údajne na základe vlastnej dedukcie ustálil páchatela, volal jeho otcovi ako bývalému kolegovi, potom

sa mu údajne telefonicky ozval obvinený, ospravedlňoval sa a ponúkal mu stierkovacie služby. Obvinený k reakcii na tvrdenie tohto svedka uviedol, že menovanému nevolal, nič mu neponúkal, ani stierkovacie služby, ktoré neovláda a nevykonáva. Potvrdil, že naopak svedok volal jemu. Ako nehodnoverné, neurčité a nelogické zostali tvrdenia svedka Bc. Q. S. ohľadom spôsobu získania osobných údajov a kontaktov na Q. E., pričom ako reálnejšie a logickejšie sa javilo a javí vysvetlenie, že svedok sa zo svojej pracovnej pozície a možnosti mohol dostať k údajom o vozidle a o vodičovi majúcom incident s vozidlom jeho priateľky a mohol mať snahu vybaviť si s ním tzv. účet. Obžalovaný tiež poukázal na to, že obvinenie a nadväzujúca obžaloba vychádzali zo záverov znaleckého posudku č. 60/2018 vypracovaného Lekárskou organizáciou s.r.o. Zvolen zo dňa 20.04.2018, ktorý u poškodenej ustálil dve zranenia, a to zlomeninu nosovej kosti bez posunu úlomkov a pomliaždenie brušnej steny vľavo ľahkého stupňa. Priemernú dobu liečby a práceneschopnosť ohľadne týchto zranení ustálil na 14 dní od úrazu. Ohľadne uvedeného znaleckého posudku bol na hlavnom pojednávaní dňa 07.10.2019 ako znalec vypočutý Z. Z. I. C. tiež vypočutý Z. Q. E., Z., pôsobiaci ako rádiológ v zdravotníckom zariadení, a to na hlavnom pojednávaní dňa XX.XX.XXXX. Na žiadosť súdu prvého stupňa bolo vo veci podané odborné vyjadrenie zo dňa XX.XX.XXXX vypracované Z. E. H., ktorá závery uvedeného odborného vyjadrenia potvrdila aj vo výpovedi na hlavnom pojednávaní dňa 25.10.2021. Nadväzne na uvedené dokazovanie na súde prvého stupňa dňa 25.10.2021 znalec Z. Z. I. uviedol, že vzhľadom na skutočnosti, ktoré vyšli najavo (popis CT snímku rádiologickou) popravuje svoju základnú diagnózu tak, že poškodená utrpela dňa 31.01.2018 pomliaždenie ľavej časti tváre a nosa ťažšieho stupňa a pomliaždenie brušnej steny vľavo. Táto zmena nemá vplyv na mechanizmus, dobu liečby a na obmedzenie v obvyklom spôsobe života. Išlo o pomliaždenie ťažšieho stupňa tváre, ktoré vyžadovalo dovyšetrenie a takého pomliaždenie má podobnú dobu liečby ako zlomenina nosových kostí bez posunu. Poškodená mala podliatinu a opuch pod ľavým okom, pričom CT vyšetrenie takéto zranenie nezachytáva, pretože CT je zamerané na poškodenie kostných štruktúr, prípadne krvácanie do dutín. CT nie je určené na sledovanie pomliaždenín, na otázku, prečo CT snímok poškodenej nezobrazoval známky edému mäkkých častí by bolo dobré sa opýtať priamo Z. H., táto otázka je na rádiológa, vo vyjadrení Z. H. sa konštatuje, že vyšetrenie bolo robené XX.XX.XXXX, a teda opuch mohol byť vstrebaný. Pri prvotnom vyšetrení poškodenej lekár indikoval potrebu sonografického vyšetrenia vnútorných brušných orgánov na vylúčenie vnútorných poranení brušnej dutiny, ktoré boli následne vylúčené. Všeobecne pri pomliaždení ľahšieho stupňa toto nemusí mať žiadne objektívne znaky mimo bolestivosti na dotyk. Vzhľadom na zmenu výpovede znalca a záverov znaleckého posudku č. 60/2018 obhajoba navrhla doplniť dokazovanie opakovaným výsluchom MUDr. Richarda E. a Z. E. H. k zmeneným tvrdeniam a záverom ohľadne následkov a zranení poškodenej, ktoré súd bez bližšieho zdôvodnenia odmietol s poukazom na ust. § 272 ods. 3 Tr. por. Obhajoba v rámci dôležitého sa spoľahlivého ustálenia skutkového stavu mala záujem aj na zistení a vyhodnotení prípadných obrazových záznamov z kamerových systémov prevádzkovaných v blízkosti miesta udalosti, avšak takéto dôkazné prostriedky neboli k dispozícii, resp. neboli obhajobe dostupné.

Vzhľadom na zmenu tvrdení a záverov znalca podieľajúceho sa na vypracovaní znaleckého posudku č. 60/2018 uskutočnenú na pojednávaní dňa 25.10.2021 a odmietnutiu dôkazných návrhov obhajoby smerujúci k posúdeniu a ozrejmeniu vzniknutých skutkových nezrovnalostí súdom prvého stupňa sa obžalovaný obrátil so žiadosťou o vypracovanie znaleckého posudku na MUDr. Jána Mihálika, znalca v odbore zdravotníctvo farmácia, odvetvie chirurgia, ktorý na základe uvedeného vyhotovil znalecký posudok č. 915472-06/22 zo zistenia záverov, z ktorého vyplýva, že celková doba liečby nekomplikovaných povrchových zranení predstavuje maximálne 5 až 7 dní a kryje sa s dobou prípadnej PN zranenej osoby. Druh, povaha a doba liečby a práceneschopnosti deklarované poškodenou nezodpovedajú jej skutočným, objektívne zisteným zraneniam. Poškodená bola 5 až 7 dní obmedzená v obvyklom spôsobe života, najmä v tom zmysle, že nemohla počas tejto doby vykonávať zvýšenú fyzickú aktivitu, napr. športovať alebo cvičiť vo fitnescentre a pod., ale inak bola plne samoobslužná a pri bežných životných činnostiach samostatná. Bolesť poškodenej za pomliaždenie tváre predstavuje 5 bodov. Obžalovaný ma za to, že zo zistených záverov označeného znaleckého posudku vyplýva, že v prípade akceptácie verzie skutku podľa poškodenej možno zranenia poškodenej ustáliť ako pomliaždenie ľavej časti tváre a nosa a pomliaždenie brušnej steny, v oboch prípadoch malého rozsahu a ľahkého stupňa. Obžalovaný uviedol, že v súvislosti s udalosťou zo dňa 31.01.2018 bol obeťou protiprávneho konania vo veci vedenej OO PZ Zvolen pre podozrenie z prečinu nebezpečného vyhrážania, ktorá vec bola skončená uznesením OO PZ Zvolen zo dňa 29.06.2018 o postúpení veci. Analýzou a komplexným zhodnotením posudzovanej veci možno prijať záver, že udalosť zo dňa 31.01.2018 nebola spoľahlivo a vyvážené objasnená a interpretovaná, naopak, pri interpretácii udalosti poškodenou a OČTK došlo k nadsadzovaniu parametrov, najmä pokiaľ išlo o priebeh či následky udalosti, či dobu pracovnej

neschopnosti, čo potvrdili aj zistenia rádiológa MUDr. Kulaviaka, odborné vyjadrenie MUDr. Novotnej, ako aj kontrolné znalecké dokazovanie vykonané na žiadosť obžalovaného po odmietnutí takéhoto dokazovania súdom prvého stupňa. Obžalovaný má tiež za to, že odsúdenie a uloženie podmieneného (odvolateľ mal zrejme namysli nepodmieneného - poznámka odvolacieho súdu) trestu odňatia slobody v zmysle napádaného rozsudku sa javí aj ako neadekvátne a neprímerane prísne a arbitrárne, nezohľadňujúce a nekorešpondujúce so skutkovým ani dôkazným stavom, okolnosťami prípadu, pomermi obžalovaného a pochybnosťami týkajúcimi sa správania sa a následkov poškodeného. V tejto súvislosti obžalovaný poukázal na judikatúru ESLP.

Obžalovaný následne citujúc § 34 Tr. zák., § 36 Tr. zák., § 48 ods. 4 Tr. zák. uviedol, že obžalovaný žije riadnym a usporiadaným životom, v mieste bydliska požíva dobrú povesť, od XX.XX.XXXX je zamestnaný v spoločnosti F. Z. K., s.r.o., so sídlom v E., žije vo T. v spoločnej domácnosti s partnerkou T. D., s ktorou čakajú dieťa. Skutok tvoriaci predmet obžaloby sa udial dňa 31.01.2018, to znamená pred viac ako 4 rokmi a rovnakú dlhú dobu trvá aj samotné trestné konanie. Na dĺžke konania žiadnym zámerným či zaviňujúcim spôsobom obžalovaný neparticipoval, pričom v tejto súvislosti tak isto poukázal na rozhodnutie tak Najvyššieho súdu SR, ako aj rozhodnutia Ústavného súdu SR. Záverom obžalovaný navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil okresnému súdu na opätovné prejednanie a rozhodnutie, eventuálne po zrušení rozsudku rozhodol o postúpení veci.

Na verejnom zasadnutí, ktoré sa konalo v neprítomnosti obžalovaného Q. E., za splnenia procesných podmienok v zmysle § 293 ods. 5 a 6 Tr. por., krajský prokurátor navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť. Uviedol tiež, že považuje napadnutý rozsudok za zákonný a správny, tak v otázke viny ako aj trestu.

Naproti tomu obhajca obžalovaného navrhol vzhľadom na pochybnosti, ktoré vznikli po nimi predloženom znaleckom posudku, rozhodnúť tak, že obžalovaný bude spod obžaloby oslobodený. Alternatívne, aby odvolací súd vzhľadom na tieto skutočnosti, celú vec postúpil Okresnému úradu Zvolen, ktorý by ju mal prejednať ako priestupok. Uviedol tiež, že čo sa týka samotného rozsudku, tento nie je vydaný ani v súlade s rozhodovacou praxou tunajšieho odvolacieho súdu a v tejto súvislosti predložil odvolaciemu súdu dva rozsudky.

Na podklade podaného odvolania krajský súd v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Dospel však k záveru, že odvolanie obžalovaného Q. E. nie je dôvodné.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu, tak aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie v súlade s ust. § 2 ods. 10 Tr. por. a tieto aj správne vyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne, tak ako mu to ukladá ust. § 2 ods. 12 Tr. por.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ust. § 168 ods. 1 Tr. por. vyložil okresný súd, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky vykonaného dokazovania za vylúčené alebo pochybné a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov, najmä tých, ktoré si vzájomne odporujú.

Z odôvodnenia rozsudku je zrejmé, ako sa okresný súd vysporiadal s obhajobou obžalovaného, prečo neuveril jeho obrane, že skutok sa stal úplne inak. Okresný súd mal z vykonaného dokazovania za preukázané, že obžalovaný sa skutku dopustil tak, ako ho okresný súd ustálil v skutkovej vete rozsudku, pričom túto úpravu pri zachovaní totožnosti skutku na základe vykonaného dokazovania ohľadne utrpených zranení u poškodenej, keď mal na základe znaleckého posudku, výsluchu znalca Z. I. a ďalších svedkov za ustálené utrpené zranenia u poškodenej, ako pomliaždenie ľavej časti tváre a nosa ťažšieho stupňa a pomliaždenie brušnej steny vľavo ľahšieho stupňa.

V tejto súvislosti odvolací súd v podrobnostiach poukazuje na odôvodnenie rozsudku na str. 11, predposledný odsek až str. 13, prvý odsek a zdôrazňuje, že s uvedenou argumentáciou prvostupňového súdu sa v celom rozsahu stotožnil a bolo by nadbytočné ju v tejto súvislosti a na tomto mieste znovu opakovať.

Krajský súd poukazuje na to, že povinnosť odôvodňovať rozhodnutie nemôže byť ponímaná v takom zmysle, že je potrebné vysporiadať sa s každým argumentom. Podľa rozhodnutia ESLP vo veci Helle verzus Fínsko z 19. decembra 1998 sa odvolací súd pri potvrdení prvostupňového rozhodnutia (zamietnutí odvolania) v princípe môže obmedziť na prevzatie odôvodnenia súdu nižšieho stupňa. Podľa doterajšej judikatúry Ústavného súdu z citovaných článkov Ústavy a Dohovoru však nemožno vyvodzovať, že dôvody uvedené súdom sa musia zaoberať zvlášť každým bodom, ktorý niektorý z účastníkov konania môže považovať za zásadný pre svoju argumentáciu (Mutatis Mutandis I.ÚS 56/01).

K nosnej odvolacej námietke obžalovaného týkajúcej sa doby liečby a doby obmedzenia v obvyklom spôsobe života poškodenej odvolací súd uvádza, že aj v znaleckom posudku MUDr. Jána Miháliku, znalca v odbore zdravotníctvo farmácia, odvetvie chirurgia, č. 915472-06/22 vyplýva, že aj doba liečby nekomplikovaných povrchových zranení predstavuje 5 až 7 dní a kryje sa s dobou prípadnej PN zranenej osoby. Právna prax ustálila, že v súvislosti s naplnením znakov trestného činu podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. treba vychádzať z toho, že sťaženie obvyklého spôsobu života poškodeného, resp. pracovnej neschopnosti musí trvať aspoň sedem dní. V danom prípade aj tento znalec pripustil, že doba PN poškodenej mala trvať 7 dní, znalec sa však nevyjadril k sťaženiu obvyklého spôsobu života poškodenej. K tejto otázke sa jednoznačne vyjadril znalec MUDr. Ábelovský tak, že poškodená utrpela dňa 31.01.2018 pomliaždenie ľavej časti tváre a nosa ťažšieho stupňa a pomliaždenie brušnej steny vľavo. Priemernú dobu liečby a práceneschopnosť ohľadne týchto zranení ustálil na 14 dní od úrazu. V tejto súvislosti považuje odvolací súd za potrebné zdôrazniť, že poškodená v rozhodnej dobe vykonávala funkciu obchodnej zástupkyne firmy, denne sa stretáva s ľuďmi a s podliatinou („monoklom“) na tvári to nebolo pre ňu príjemné, zvlášť zo začiatku keď mala veľký opuch, cez ktorý nevidela na ľavé oko, teda jej obvyklý spôsob života (pracovného nevynímajúc) bol nepochybne sťažený.

Čo sa týka ďalších odvolacích námietok obžalovaného ohľadne priebehu skutku, k tomu odvolací súd uvádza, že nie je pravdou, že by poškodená pri jednotlivých výpovediach, či už v prípravnom konaní, alebo na hlavnom pojednávaní opísala priebeh skutku odlišne. Vždy v podstate konzistentne vypovedala, že dňa 31.01.2018 v čase okolo 17.00 hod vo T., v pravom jazdnom pruhu mestskej cestnej komunikácie v úseku ulice T.G.Z. od križovatky hotela S. smerom na autobusovú stanicu T., v osobnom motorovom vozidle N. U., ev. č. TN XXXDU ju fyzicky napadol pre ňu neznámi vodič tak, že po tom ako vybrzdovaním na osobnom motorovom vozidle ju prinútil zastaviť jej motorové vozidlo, následne otvoril dvere na jej vozidle, kde po vzájomnej slovnej výmene a výzve poškodenej aby ju nechal, chcela zavrieť dvere na svojom motorovom vozidle, na čo jej obžalovaný dvere vytrhol („vydrapil“) z ruky, následkom čoho jej zlomil nechty na ľavej ruke, následne ju pri tom ako sedela na mieste vodiča kolenom kopol do ľavého boku a päťou udrel („drbol“) do oblasti tváre na ľavé líce pod okom, následkom čoho jej začala tiecť krv z nosa. R. niet pochyb o tom, že skutok sa stal tak, ako bol ustálený v skutkovej vete odvolaním napadnutého rozsudku.

Vo vzťahu k uloženému trestu krajský súd konštatuje, že okresný súd prihladol na všetky skutočnosti a zásady podľa § 34, § 36, § 37, § 38 Tr. zák., na ktoré je povinný prihladnúť, a to na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, osobu páchatela, jeho pomery a možnosť nápravy, ako aj generálnu a individuálnu a generálnu prevenciu. Okresný súd dostatočným spôsobom v odôvodnení napadnutého rozsudku odôvodnil prečo obžalovanému uložil úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov, teda dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby podľa § 38 ods. 4 Tr. zák.

V tejto súvislosti poukazuje odvolací súd na to, že v zmysle § 364 ods. 1 Tr. zák. je možné uložiť trest odňatia slobody až na 3 roky. Pri prevahe priťažujúcich okolností, tak ako ich správne zistil okresný súd, bolo možné obžalovanému ukladať podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov až 3 roky. Obžalovanému bol teda uložený trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov na dolnej hranici.

K námietkam obžalovaného ohľadom neprimeranosti trestu krajský súd považuje za nevyhnutné uviesť, že v rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu. Druh a výmera trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu. V danom prípade odvolací súd v zhode s názorom prvostupňového súdu dospel k záveru, že obžalovanému je potrebné uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody. Odvolací súd podobne ako okresný súd poukazuje na to, že na nápravu obžalovaného, ktorý sa v minulosti dopustil viacerých trestných činov a opakovane násilnej povahy, nepostačuje podmienený trest odňatia slobody, pretože predchádzajúce odsúdenia nemali na obžalovaného žiaden prevýchovný účinok.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

S poukazom na vyššie uvedené dôvody považoval krajský súd odvolanie obžalovaného za nedôvodné, preto pomerom hlasov 3 : 0 rozhodol a odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.